

Na vyspělých pojistných trzích ve světě jsou pojišťovací zprostředkovatelé běžnou a respektovanou profesí s dlouhodobou tradicí. U nás se díky politice režimu vládnoucího do roku 1989 jedná v podstatě o nový právní institut. Předchozí glorifikování primární a sekundární oblasti výroby a označování terciálního sektoru, do kterého patří i pojišťovnictví, pouze jako spotřebitele již vyrobených zdrojů, se muselo projevit i v této oblasti finančních služeb. Na trhu chyběla konkurence mezi pojistnými domy, a proto na něm nebylo místo ani pro zprostředkovatelský element. Po demonopolizaci pojistného trhu na počátku devadesátých se i u nás objevují první pojišťovací agenti v pravém slova smyslu a pojišťovací makléři. Tento proces je určitě vítaným jevem, ale má své nemalé potíže. Jako ve spoustě jiných případů nestačí zákonodárce reagovat na živelný vývoj finančního trhu, a proto jsou začínající zprostředkovatelské aktivity prováděny zcela bez právní regulace. Tento stav se snaží alespoň částečně zachránit samosprávné komory, sdružující první pojišťovací zprostředkovatele, vydáváním různých etických zásad a pravidel. Tato aktivita je ale nedostačující a první negativní reakce na sebe nenechají dlouho čekat. Některé články a diskuze na různých internetových portálech nevyznívají pro pojišťovací zprostředkovatele vůbec pozitivně a zbavení se nálepky zbytečného a drahého mezičlánku mezi pojišťovnou a pojistníkem bude zprostředkovatelům trvat ještě dlouho.¹